No. 88 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 22 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct.; behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— De *Gazetta di Venezia* van den 22. Junij meldt het volgende: « Den 16. dezer, (op Zondag) tegen den avond, woedde in de provincie Padua en vooral in het district Conselve een hevige orkaan, welke de rigting der dorpen Are, Agna en Borgoforte insloeg, alwaar, behalve dat vele boomen ontworteld werden, twee van steen gebouwde huizen en in alles 34 woningen, benevens vier schuren met de daaronder aanwezige stallingen onderste boven gerukt, een korenmolen vernield, een andere beschadigd, twee vaartuigen weggeslagen en het overhaal-vlot van Bevare aan de Etsch voortgespoeld zijn. Onder de bij het instorten der muren verongelukte personen, telt men twee meisjes, die dood, voorts nog 22 menschen, die meer of minder gekwetst zijn. Dezelfde storm bruiste voort naar de provincie Polesina, waar hij in het district van Beverare al de huizen van het dorp Contea, zes slechts uitgezonderd, omver wierp, zoo dat bij de 700 menschen, alle onvermogend, zonder dak zijn, terwijl drie menschen verpletterd, vele gekwetst werden en een in de golven der Etsch zijnen dood vond. Deze vernielende orkaan stormde vervolgens, in eene breedte van 300 Ned. ellen verscheiden mijlen voort tot aan Pettorazza en Fazana, in het district van Adrina, overal op zijnen weg slechts den kalen grond achterlatende. Te Pettorazza verloor eene vrouw, te Fazana een kind het leven, en in het eerste dier beide dorpen werden 14 personen gekwetst. Het is, na deze opgaaf, overbodig te zeggen, welk eene vreesselijke verwoesting deze dwarlwind onder de veldgewassen aangerigt heeft.

DUITSCHLAND.

DRESDEN, den 11. Julij. Luidens de verhalen van geloofwaardige reizigers, die Praag eergisteren hebben verlaten, is die stad daags te voren het tooneel van verregaande onlusten geweest. Het werkvolk aan den spoorweg had met de misnoegde arbeiders der stad gemeene zaak gemaakt, de gewapende magt was in grooten getale tusschen beide gekomen en 23 personen hadden bij deze botsing het leven verloren.

MUNCHEN, den 12. Julij. Professor *Gruithuisen* zegt over het weder bij het begin van Julij: « Sedert de 3 afgeloopene maanden hebben slechts weinige aanmerkelijke veranderingen op de oppervlakte der zon plaats gehad, die invloed op de aarde hadden en den gang van het gewone weder stoorden. Van daar de tot heden buitengewone vruchtbaarheid, welke door het natte weder niet kan verstoord worden, want de zeer groote zonnevlak, die hetzelve veroorzaakt, zal den 14. Julij aan den westelijken zonnerand grootendeels verdwenen zijn, en alsdan hare werking verloren hebben. Deze vlak is echter de grootste, welke zich sedert vele jaren vertoond heeft, en hare werking op het luchtgestel zal zij op verschillende wijzen hebben geopenbaard: hier met regen, die door uitwaseming de atmospheer afkoelde; dáár met zoele lucht en met enkele schoone dagen tusschen veranderlijk en zeer slecht weder. Doch uit al deze omstandigheden, die zich in den loop van het gewone weder opdoen, is het zeker, dat het ontstaan van de groote zonnevlak den meteorologischen Chemismus onzer luchtstreek in wanorde brengt, en stormen, hagel, regen, en overstroomingen heeft veroorzaakt. Het is echter ook niet wenschelijk, dat eene geheele onveranderlijkheid op de oppervlakte der zon plaats hebbe.

RUSLAND,

PETERSBURG, den 4. Julij. Gelijk men zich misschien herinneren zal, is er vroeger melding gemaakt van de merkwaardige lotgevallen des 107-jarigen grijsaards *Schtschehlonwsky*, thans te Petersburg, en onder anderen heeft men verhaald, dat hij, vóór 52 jaren, naar Siberië werd verbannen, dewijl hij het ongeluk had eener Poolsche vorstin bijzonder te behagen, die het voorwerp der oplettendheid van den vorst *Potemkin* was. De *Peterburgsche Zeitung* meldt thans: « Toen *Schtschehlonwsky* den troonopvolger voorgesteld en hem door Z. K. H. gevraagd werd, ter welker oorzaak hij naar Sijberië werd verbannen, antwoordde de grijsaard: « Indien Uwe Hoogheid mij veroorlooft, zonder omwegen te spreken, zoo zal ik haar zeggen, dat al mijn leed ééne bron had, en dát allen dezelfde schuld boeten, namelijk: die van *Adam* en *Eva*; en ik heb om *Eva* geboet."

ENGELAND.

LONDEN, den 14. Julij. De *Morning-Herald* deelt heden den staat mede van al de stoomschepen der Koninklijk Britsche Marine, welke gewapend of gereed zijn om bij het eerste bevel gewapend te worden. Het aantal dezer schepen is 102, waarvan een derde met machines van 200 paardenkracht en daarboven, een ander derde met machines van 100 paardenkracht en daarboven, en de overige met machines van 20 tot 100 paardenkracht zijn voorzien.

Hierop laat de *Morning-Herald* eene opsomming volgen der fregatten, corvetten, brikken en andere ligte vaartuigen. Deze staat bevat 7 fregatten van den 1. rang (50 stukken); 27 fregatten van den 2. en 3. rang (van 44 à 24 stukken) 34 corvetten; 55 brikken, brigantijnen, goeletten, 2 jagten en 6 gabaren.

Behalve de in commissie zijnde vaartuigen telt men in de havene van Engeland gereed om gewapend te worden of met geringe reparatien in staat om zee te kiezen, 9 fregatten van den eersten rang, 20 fregatten van den tweeden rang, 4 fregatten van den 3 rang, 8 corvetten, 2 brikken, 5 gabaren, 2 kanonneerbooten. De *Morning-Herald* brengt hierbij niet in rekening een groot aantal schepen van allerlei charter, die in de verschillende havens liggen en met groote reparatien in staat zouden zijn in zee te gaan. Bij eene vorige opsomming bragt dit blad het aantal gewapende linieschepen, of die het spoedig zouden zijn, op 80.

— De Gouverneur-Generaal van Havana gaat voort met vreesselijke wreedheid tegen de ongelukkige negers in de laatste zamenzwering betrokken, te woeden. Honderden dezer ongelukkigen zijn reeds onder de zweepslagen bezweken.

— De eenige nalatenschap, van den dezer dagen overleden Katholijken aartsbisschop Mgr. *Troy*, primaat van Ierland, bestaat in 10½ pennij (52½ Centen) welke men na zijnen dood op zijnen schoorsteen vond leggen. Om de kosten der begrafenis te bestrijden, was men verpligt eene inschrijving te openen. Een dergelijk voorbeeld van echt evangelische armoede steekt wonderlijk af, bij de ontzaggelijke fortuinen door de anglikaansche bisschoppen bijeen gehoopt, en met de pracht en de weelde, welke de grootwaardigheid-bekleeders der anglikaansche kerk overal ten toon spreiden.

— Nooit is welligt te Londen het aantal baders zoo groot geweest als in dit jaar. Den 11. Julij tusschen acht en negen ure, genoten meer dan 10,000 menschen dit genoegen, in den grooten vijver welke door de serpentine rivier in de hijdepark gevormd wordt. Ten gevolge der goede maatregelen van de reddingmaatschappij, heeft men dit jaar geene ongelukken te betreuren.

— Het stoomschip *Great Liverpool*, gisteren met de Indische Maal te Southampton aangekomen, had aan boord meer dan 12000 brieven, vijf groote zakken met dagbladen niet medegerekend.

FRANKRIJK.

— Te Lyon zou in Mei ll. eene zamenspanning ontdekt zijn, ten doel gehad hebbende om, door eene enkele losbranding van 12 geweren, de overheden der stad, als zij van eene plegtige mis zouden terugkeeren, neer te vellen en alzoo de stad, van hare regering berooid, te bemagtigen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 17. Julij. In 1838 heeft te Gend, in de straat *aux Balles*, een moord plaats gehad, waarvan de schuldige thans in de gevangenis St. Bernard is ontdekt. Een der gevangenen, wiens tijd bijna verstreken is, heeft aan den procureur des Konings verklaard, dat hij deswege gesprekken tusschen de gevangenen had gehoord.

— Uit Antwerpen schrijft men, dat op den 16. Julij, om half twee ure, de dijk van Lillo op nieuw is doorgebroken.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 17. Julij. Z. M. de Koning wordt in de eerste dagen nog niet alhier terug verwacht. Hoogstdezelve zal over Maastricht en Tilburg retourneren, en wordt in laatstgenoemde stad omstreeks den 23. of 24. dezer te gemoet gezien.

— De Staten van Zuid-Holland zijn, in hunne zitting van heden, overgegaan tot de verkiezing van een lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal, in de plaats van den heer *A. van Ryckevorsel Hz.*, die voor zijne betrekking heeft bedankt. De Staten hebben den heer *M. A. F. A. Hoffmann*, lid der Staten, met 35 van de 62 stemmen, tot lid der Kamer benoemd.

— HH. KK. HH. de Prins en de Prinses *van Oranje* zijn gisteren morgen uit deze residentie vertrokken, om zich naar Italie te begeven.

AMSTERDAM, den 18. Julij. De regtbank alhier heeft op heden uitspraak gedaan in de vijf zaken, betrekking hebbende tot het voorgevallene te Weesp, waarvan wij in ons nummer van 15. Julij ll. hebben verslag gegeven. Twee der wegens laster gedagvaarde personen zijn vrijgesproken van schuld aan die aanklagte; eene, en wel de door ons vermelde baker, welke het eerst die geruchten verspreid had, is wegens *laster* veroordeeld tot twee maanden gevangenis, f 25 boete en ontzetting gedurende 5 jaren der regten, vermeld bij Art. 42 van het strafwetboek, en de kosten; de wegens mishandeling gedagvaarde is, uit hoofde bleek dat die slechts in een gering tikje bestond, deswege veroordeeld tot 8 dagen gevangenis en de kosten. Ten aanzien van het verstoren der godsdienst, het inslaan der glazen en het verwekken van beroeringen, heeft de Regtbank geoordeeld, dat dezelve wettig waren bewezen, doch dat, ten aanzien der schuld van de deswegen gedagvaarde 17 personen, het wettig en overtuigend bewijs ontbrak, dat zij zich aan die baldadigheden en ergerlijke voorvallen hadden schuldig gemaakt, en welk werkdadig deel ieder hunner daaraan zou hebben gehad, en hen alzoo allen vrijgesproken.

De Voorzitter heeft hierna al de beklaagden op eene gepaste wijze aangesproken en voornamentlijk den laatsten beklaagden onder het oog gebragt, dat zij slechts bij gebrek aan *wettig* bewijs zijn vrijgesproken, doch hun gedrag niet te min alle afkeuring verdient.

ROTTERDAM, den 17. Julij. Volgens berigten uit Groningen, is aldaar, in den nacht tusschen den 12. en 13. dezer, zeer onverwacht overleden de heer Mr. *T. P. Tresling*, advocaat te Groningen en lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

— Te Hellevoetsluis arriveerden den 14. dezer, Zr. Ms. stoomschip *Etna*, luit. der 1. kl. *J. C. F. van Maanen*, van Suriname.

NIJMEGEN, den 16. Julij. Het zeer onstuimige weder van ll. Zondag nacht, heeft hier en daar ongelukken te weeg gebragt. Onder anderen hebben wij een treurig ongeval te vermelden, in onze nabijheid, op den Rijn, voorgevallen. Een te Lobith, ter hoogte van de Tolkamer, voor anker liggende groote Bovenlandsche aak van Duisburg, komende van Roerord, geladen met circa 100 last coaks, voor de fabrijk *Feyenoord*, bij Rotterdam, gevoerd door Schipper *Hendrik Jan Faber*, werd des morgens tusschen 4 en half 5 ure, door felle rukwinden, van voor deszelfs anker weggeslagen en dreef met zoo veel geweld tegen den nooder wal, dat dezelve dadelijk zonk. Het schijnt, dat de noodige wacht niet over het schip is gehouden, want men was nog in de rust, toen het ongeluk gebeurde, anders had het zulke treurige gevolgen niet gehad. Geen wonder, dat men in de grootste overhaasting op eigen lijfbehoud bedacht was. Zes menschen waren aan boord: de schipper, zijne vrouw, een klein kind, een knecht, een scheepsjongen en een meid. Elk zag, zoo veel mogelijk, naar redding uit; de vrouw klom in het achterwand en werd, zoo doende gered, de meid, op den opperlast staande, werd door een opwaaijend zeil overboord geslagen en verdronk. De schipper zoude even als zijne knechts ook gered zijn, daar het schip niet diep gezonken lag, had zijne vrouw hem niet herinnerd, dat het kind nog in het achter-onder te bed lag. IJlings snelt hij derwaarts en grijpt zijn kind, en zonder twijfel ware dit met hem behouden, had niet een opwaaijend kleed, dat tot dekking van den opperlast gediend had, het luikgat van het achter-onder bedekt en den schipper het opklimmen met zijn kind belet. Beide vonden dus den dood, daar, wegens den fellen storm, geene hulp mogelijk was. Gisteren middag heeft het eerst mogen gelukken, beide lijken op te halen. De vader stond in het achteronder, met de armen naar boven en het kind lag aan zijne voeten. Waarschijnlijk is dit zijne handen ontgleden, toen het hem niet langer mogelijk was, hetzelve boven water te houden. Wij wagen het niet de radelooze droefheid van de weduwe te schetsen, die echtgenoot en kroost tegelijk verloor.

ZIERIKZEE, den 16. Julij. Il. Vrijdag middag heeft er te Nieuwerkerk, gemeente Kerkwerve (Schouwen,) eene gruwelijke misdaad plaats gevonden, welke onze lezers met huivering zullen vernemen. Zekere *Nicolaas Krabbe*, korenmolenaar aldaar, heeft zich zelven, in den molen, door ophanging van het leven beroofd, na eerst zijne vrouw met een' ijzeren koevoet onderscheide hoogst gevaarlijke wonden op het hoofd en in het aangezigt te hebben toegebragt, zoodat men haar, bij de ontdekking, in eenen bewusteloozen toestand heeft gevonden. Eene, zoo men zegt, ongeoorloofde handeling dezer laatste schijnt de aanleiding tot deze gruweldaad geweest te zijn. De verwondingen zijn van een' zeer ernstigen aard, doch er is nog eenige hoop op behoud van haar leven.

— Een artikel in de *Kölln. Ztg.*, gedagteekend uit Pruissen, 6. Julij, bevat een voorslag, welke niet slechts daar, maar ook elders behartiging verdiende. Het luidt als volgt: « *Het bouwen van woonhuizen voor de armere klasse van stadswege*, is eene dringende behoefte. Thans moet de arme bevolking zich met slechte, ongezonde, kleine woonvertrekken behelpen, waarvoor zij eenen, naar evenredigheid hoogen huurprijs betalen moet: de mensch gaat hierdoor moreel en physisch te gronde. Zou de algemeene menschenliefde het niet eischen, dat de stedelijke besturen de hulprijke hand bieden, en in plaats van sommen te besteden tot verfraaijingen en gemakken, eerst het noodzakelijke doden, en algemeene woonhuizen voor arme lieden lieten bouwen? In deze huizen zouden zij gezond en alzoo langer en duurzamer tot arbeid geschikt blijven; de stad zou zooveel niet behoeven te bedeelen; de lieden zouden van hun zuur verdiend loon geene hooge huur behoeven af te zonderen, maar meer voor hunne ligchamelijke behoefte kunnen besteden, daar zij in bovengenoemde woonhuizen natuurlijk slechts een geringe huur zouden moeten opbrengen. In grootere steden zou men zeer goed zoodanige huizen kunnen bouwen, dewijl het daartoe gevorderd kapitaal goede renten zou opbrengen, en de noodige ruimte aanwezig is. Wat helpt alle ondersteuning, als de allernoodwendigste levensbehoeften, een *dak en arbeid* ontbreken? Men maakt zoo menig plan, voert zoo menig plan uit, maar aan dit schijnt nog niemand gedacht te hebben. Op eens kan men de armoede niet doen verdwijnen, niet één enkel middel is voldoende; slechts eene vereeniging van middelen kan het kwaad wegnemen. Onze tijd is een tijd van maatschappijen en actien, zou lang dezen weg het noodige geld tot zulke inrigtingen niet kunnen bijeengebragt worden? Wij houden het

ter voor, dat slechts eene ernstige aansporing noodig is, om zulk eene maatschappij in het leven te roepen, indien de stedelijke regeringen in zulk een plan niet willen treden. De gevolgen zouden onmetelijk zijn. Het is hier niet om winst, niet om dividenden, maar om een goed werk, om reine menschenliefde te doen. Mogten deze regels daartoe bijdragen, dat dit onderwerp in ernstige overweging genomen wierde! (*Avondblad.*)

MENGELINGEN.

Wie zich van de provinciale staten veel belooft, bedriegt zich. Zijn zij niet even als de Staten-Generaal een uitvloeisel van de oligarchie?

Dezelfde oorzaak moet altijd dezelfde gevolgen voortbrengen, als zij in gelijke omstandigheden werkt. Dit is de reden, waarom uit het bestaande verkiezingstelsel nooit eene goede vertegenwoordiging kan geboren worden.

Het stelsel, zoo als het daar ligt, strekt geheel, om alle aanmoediging tot deelneming aan de verkiezingen te verhinderen en om allen publieken geest uit te dooven. Eene magt hebbende oligarchie wordt daardoor in staat gesteld, om die geheel in haren geest te doen gedijen.

De oligarchie is niet in alle provinciën even magtig gevestigd. In sommigen, b. v. in Noord-Braband, bestaat zij bijna niet, in anderen bestaat zij meer; in de meeste provinciën overheerscht zij alles. Zien wij dus, hier en daar, nu en dan, eene enkele keuze, welke de natie toejuicht, geschieden, men kan gerust zeggen, dat dit in de meeste gevallen meer aan het toeval, dan aan den goeden geest der kiezende staten is toe te schrijven.

Sommige provinciën hebben dit jaar goede keuzen gedaan, en zijn zich daarin gelijk gebleven. Het is daar namelijk, waar de invloed der oligarchie het minste is. En vooral ook, omdat zich het gouvernement met de verkiezingen niet meer inlaat. Wij zijn niet gewoon ministers te prijzen, omdat zij ons zelden daartoe in de gelegenheid stellen. In dit punt evenwel hebben wij lof toe te zwaaijen aan den minister van binnenlandsche zaken, den heer SCHIMMELPENNINCK, die dezelve ongemoeid laat.

Er was een tijd, toen de regering op de verkiezingen invloed trachtte uit te oefenen op eene wijze, die geen daglicht zien kon.

De gouverneur president der vergadering kreeg in last niet slechts, om onwettig mede te stemmen, maar de leden der vergadering door alle mogelijke middelen tot de keuze van een' bepaald gouvernements-kandidaat over te halen. De vrijheid van stem werd door sommige gouverneurs zoo weinig geacht, dat zij zich niet ontzagen stemmen te winnen door allerlei soort van bedreigingen.

De minister van binnenlandsche zaken heeft dien onwettigen staat van zaken doen ophouden, en het is daaraan te danken, dat daar, waar de oligarchie niet almagtig is, nu en dan eene geschikte keuze plaats heeft. Zoo is het mogelijk geworden dat een THORBECKE, DE KEMPENAER en STORM, tot leden der vertegenwoordiging zijn kunnen benoemd worden.

Maar over het algemeen zijn en blijven de keuzen onder den invloed der oligarchie, die overal waar zij kan, niets beoogt, dan de bevordering harer belangen. Of de eer en het welzijn der natie daaraan worden opgeofferd, daaraan is haar niets gelegen. Zij wil hare mannen. En bij voorkeur nulliteiten, omdat zij zeker is, dat die haar niet ontsnappen zullen.

Een kundig lid, hoe slaafsch het ook zijn moge, heeft altijd iets bij zich, dat hem kan doen ontgloeijen, eene overtuiging opnemen, en der partij ontvallen, indien hij zelf geen oligarch is. Mogt hij dit zijn, dan is hij de leider de kudde, en dus de rampspoed der natie. Met eene nulliteit loopt men dat gevaar niet. Men verspreidt die in de kamer als koeijen in eene weide, waar zij zich dik grazen aan de weldaden van het budjet, aan de eeretitels en aan ordelinten. Hun oog ziet niet verder dan het aas, dat men hun aanbiedt. En het is hun daarom niet kwalijk te nemen, dat zij zich door de weelderige weide der vertegenwoordiging laten leiden, waarheen men wil. Zij gehoorzamen hun instinkt, en volgen den herder, die hen met voeder vooraf gaat. Wil het toeval, dat zij onbedacht afwijken van den voorgeschreven weg, dan heeft men hier en daar de leiders, die den hoorn opsteken, en de afgedwaalden binnen de aangewezen perken terug drijven.

Zoo was het, zoo is het, en zoo zal het altijd blijven, zoo lang wij gebukt gaan onder een systeem van vertegenwoordiging, dat expresselijk uitgedacht schijnt, om de natie niet te vertegenwoordigen. Er moge soms een geschikt vertegenwoordiger door het filtreerstelsel glijden; dit zal altijd eene zeldzaamheid blijven, zoo lang de oligarchie er belang bij heeft, nulliteiten te kiezen.

En ziedaar dan ook de oorzaak, welke heeft doen verkiezen en herkiezen dezulken, die nergens minder op hunne plaats zijn, dan in de kamer, waar zij 's lands belangen niet behartigen, omdat zij die niet kennen, en zoo zij die al mogten kennen, niet weten te bewerkstelligen. (*N. Brab.*)

DE WERELD EENE APOTHEEK.

De wereld heeft nergens meer van dan van eene apotheek. De menschen zijn de klanten, van den winkel, hunne goede en kwade dagen de zoete en bittere medicijnen. Het lot is de geneesheer, die ze voorschrijft, zijne recepten weet alleen de apotheker te lezen. Het huwelijk is in deze apotheek een slikpot, zamengesteld uit zoet gelei en bittere ingrediënten; de zachtmoedigheid een palliatief, dat de menschen het leven leert verdragen; de deugd een heilzaam medicijn, dat als wrang, niet zeer in aanzien staat; maar de ondeugd rottenkruid — op het oog als suiker, doch doodelijk van uitwerking. Vleijerij is een aangenaam wierookpoeder; revolutie een braakmiddel, in zekere krankheden de eenigste remedie; rondborstige taal een trekpleister, die velen niet verdragen kunnen en menigeen zijn huid kost. Tranen zijn sterkwater; vreugde is een reukkaarsje, dat niet lang brandt en dan asch wordt. Vriendschap en liefde zijn hechtpleisters. De provisor in deze apotheek pleegt vaak mis te tasten en den klanten in plaats van de verlangde zoetigheden dingen te geven, zoo zuur, dat ze den mond zamentrekken en de oogen doen overloopen. Het gansche leven is echter eene pil, die de kranken dikwijls slechts ongaarne innemen en enkelen om hare bitterheid soms dwaselijk ongenoten wegspuwen. God eindelijk is de bezitter der apotheek, die deze eens sluiten zal, als de middelen niet meer aan het doel beantwoorden, om dan eene nieuwe, betere open te stellen.

Einde van het levend skelet. Voor eenige jaren had een Franschman, MORIN met name, zich over eene dusdanige magerheid te verblijden, dat men hem niet anders dan het levend geraamte noemde. Redens genoeg, om daar eene speculatie op te bouwen! Hij liet zich — natuurlijk tegen schadeloosstelling — op de kermissen rondvoeren en voor geld bekijken. In Frankrijk, Duitschland, België en Holland ging dat, vooral in de groote steden, opperbest en werd de kas goed gevuld, tot men eindelijk ook naar Engeland overstak. Hier echter had men eene misrekening gemaakt. Het klimaat en de stevige kost bij de beafsteeks-eters werkten zoodanig op onzen knekelman, dat hij allengs zonder het te merken in ligchaamsomvang toenam, en zich eindelijk weinig meer van de toeschouwers onderscheidde, ja zelfs enkelen hunner in lijvigheid overtrof. In 't eind bevond zich onder de kijklustigen te kwader ure eens een man, die door zijn eigen oogen en niet door die van het geraamte keek. „Wat," riep hij vol ergernis, terwijl hij een droevigen blik op zijn eigen schraal ligchaam rigtte, „die daar het levend skelet! De kerel zit zoo goed in 't vleesch, als de beste rentenier." — Thans nam ook de vertooner die verandering met schrik waar. „Ja, waarlijk," riep hij wanhopig, „ge hebt gelijk! Ik weet niet, wat hem geheurd is; maar zeker is hij 't zelfde skelet niet meer dat hij vroeger was!" — Troosteloos over zijn ongeluk keerde het uitgediende geraamte naar Frankrijk terug, en de kermisman moest in zijne plaats een ander natuurwonder opzoeken.

DE GEMUILBANDE KERSENPLUKKER.

Een rijk, maar uiterst gierig heer had een fraaijen tuin en daarin een grooten kersenboom, die zeker jaar zwaar met vrucht beladen zat. Hij bewaakte den boom dag en nacht, en om de musschen te verdrijven, kwam hij zelf tot het manmoedig besluit, om er eenig kruid aan te wagen, door van tijd tot tijd eens een los schot onder de roovers te doen. Toen de kersen rijp waren, liet hij een armen sukkel uit de buurt roepen, om den voorraad af te plukken. De groote zaak was nu echter, hoe den man daarbij den mond te sluiten en hem tot het bedwingen van alle ongeoorloofde lusten naar de geurige vrucht te noodzaken. Voor de zakken was hij niet bang, hij had scherpe oogen en dacht bij den boom te blijven zitten, tot de laatste kers geplukt was. De bijbelsche spreuk: „Den dorschenden os zult gij niet muilbanden" had hij gelukkig niet geleerd, of had hij dat, zoo nam hij den zin van die woorden zeker letterlijk op.

„Hei, vrind," zeide hij, „je moet mij terstond helpen en daar die kersen plukken; want anders laten de wespen en bijen mij er geen stuk van over. Ik wil evenwel niet, dat die venijnige dieren je blind en blaauw steken, en heb daartegen een goed middel bedacht. Ik zal je deze bijenkap opzetten; dan loop je volstrekt geen gevaar."

De arme drommel vond het zeer vriendelijk van mijnheer, dat die zoo veel zorg voor hem had, en trok dadelijk zijn buisje uit. Hij zette de getraliede kap op, die mijnheer zelf vriendelijk genoeg was, hem van achteren stevig vast te binden, klauterde in den boom, en ging aan het werk. Nadat hij twee uren lang geplukt had, kreeg hij grooten trek naar de verleidelijke vrucht.

„Mijnheer," riep hij naar beneden, „ik kan dat ding nu, dunkt me, wel afzetten; want de bijen zijn allen weg."

„In 's hemels naam niet!" was het antwoord. „Het zou je ongeluk wezen, en dat wil ik niet op mijn geweten nemen."

„Maar er is geen enkel beest in den boom te zien," hernam de arme plukker.

„Ja," riep de gierigaard; „maar ze hebben zich op de andere zij neergezet, waar nog de meeste kersen zitten."

„Zoo!" zuchtte de hals; „daarom merk ik er hier dan ook geen een."

Na eene poos was de gansche voorraad geborgen en in mijnheers handen, zonder dat de gemuilbande nog te weten was gekomen, of de kersen dat jaar flaauw of geurig waren uitgevallen.

Advertentien.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Dingsdag	23,	vm.	3,30	Dingsdag	23,	vm.	10,
Woensd.	24,	—	6,	Woensdag	24,	—	10,30
Donderd.	25,	—	6,	Donderdag	25,	—	4,
Vrijdag	26,	—	8,30	Vrijdag	26,	—	4,
Zaturdag	27,	—	9,	Zaturdag	27,	—	4,
Zondag	28,	—	10,30	Zondag	28,	—	4,
Dingsdag	30,	—	11,	Dingsdag	30,	—	5,

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 20. Julij. Sedert den 18. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Norden, A. O. Hilden, Drammen, Diana, J. Lindberg, Gothenburg, beide deelen, Anna Margaretha, H. Niemann, Achilles, H. H. Albers, beide Riga, hennipzaad; Emanuel, H. Nielsen, Bergen, traan, Dortoha, J. Dovreij, Nemond, C. Mundij, beide Havannah, koffij, Anna Petronella, J. Petersen, Riga, lijnzaad; St. Julien, L. Rinot, Havre de Grace, stukgoed; die Fugend, A. D. Nieman, Memel, hout; den Active, D. J. Aden, Koningsbergen, lijnzaad; de 2 gezusters, Nerva, hout.

Voor Gend bestemd:

Catharina, P. F. Wilderman, Riga, vlas; Elisabeth, D. Seijer, Dantzich, lijnzaad; Euterpe, R. Hill, Havannah en Cowes, suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Normen, J. Sand, Christiaansand, ballast.

Van Gend gezeild:

Prosen, M. Johansen, Bergen, de vrouw Sophia, J. F. Ahrens, Oostzee, beide ballast; Wilhelmine, H. H. Meuven, Hamburg, suiker.

Van Brussel gezeild:

Johanna, L. L. Schulte, Wismar, ballast.

Van Rotterdam gezeild:

Princess van Oranje, H. C. Kool, Duinkerken, stukgoed.

— Heden is van deze reede naar het Nieuwediep vertrokken Zr. Ms. stoomschip Cijcloop.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

18 Julij 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 7.80	Winter garst	f 4.25
N. dito dito	„ 7.50	Zomergarst	„ 4.25
J. Walch. dito	„ 8.25	J. Paardenboonen	„
Nieuwe dito	„ 8.00	W. Witte Boonen	„
N. Rogge	„ 5.30	W. Bruine dito	„
W. Groene Erwten	„ 6.00	N. W. Paardenboonen	„ 4.60
Z. dito	„	N. Z. dito	„ 3.90
Koolzaad	„ 11.75	Raapolie	f 4n 50 p.
W. dito	„	Patentolie	„ 63.00
St. Joosland dito	„	Lijnolie	„ 56.00
Haver	„ 3.00	Raapkoeken f	de 1040 st.
Boekweit	„ 5.60	Lijnkoeken „ 9.00	„ 1042

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.